

ESPERANTO

OFICIALA ORGANO DE UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

KAJ DE INTERNACIA INSTITUTO DE ESPERANTO

Duonmonata Internacia Gazeto

Direktoro : HECTOR HODLER

ABONO

Jara Abono. 1,60 \$ (4 frankoj)
La abonon komencigas de la 1^a de ĉiu monato. Oni akceptas nur unujarajn abonojn. Oni abonas ĉe la Administraj, Esperanto-Oficejoj kaj lokaj Agentoj.
Redaktejo & Administraj : 10, rue de la Bourse, GENÈVE (Svisujo).

REKLAMO

Ĝeneralaj Agentoj : Esperanto, 10, rue de la Bourse, Genève (Svisujo).
G. WARNIER, 15, rue Montmartre, Paris ; C.-A.-G. BROWNE, 20, Wellington St., Strand, London W.-C. ; Germana Esp. Librejo, Rathausstr. 52, Leipzig
BIGALKE kaj MOHINKEL, Schleinitzstr. 6, Bromberg, Berger, 9^a Spineux, 3, rue du Bois-Sauvage, Bruxelles. — Vidu la tarifen sur la 3^a paĝo.

Dum la lasta duonmonato

La diversaj komisionoj por organizado de la Kongreso de U. E. A. en Augsburg, estas nun elektataj.

La ĉiĉan vivecon de Esperantio pruvas la bonaj rezultatoj de la rebolotado de ĝiaj Delegitoj.

Laŭ la ĵurnalo "AERO" la fame konata filantropo S-ro Deutsch, de la Meurthe, fariĝis Esperantisto.

Specialaj Komisionoj

Nia unua Esperantia Kongreso

Tre ofte okazas, ke Delegitoj aŭ simplaj esperantianoj skribas al la Centra Oficejo de U. E. A. por proponi la kreon de nova servo, aŭ ian ŝanĝon en la Statuto aŭ en la regularoj de la jam ekzistantaj servoj. Ĉis nun, la Komitatano komisiita por la Fako kiun koncernas tiuj proponoj sola pristudis ilin, kaj prezentis pri ili raporton al siaj kolegoj de la Komitato.

Sed, nuntempe, la Fakestroj de Esperantio ne plu sufiĉas por tia tasko. Unue ĉar, kun la konstanta ĝojiga kreskado de nia Asocio, la nombro de la proponoj studotaj fariĝis tiel granda, ke ĉiu el ili trudus laboron tro gravan por izolaj personoj, kaj due, ĉar ekzistas nun en Esperantio multe da membroj kiuj dediĉas al ĝi sian sindonemecon kaj agemecon, kiuj havas intereson moralan aŭ eĉ monan en ĝia prosperado, kaj kies konsilojn kaj helpoj, laŭ simpla justeco kaj prudenteco, U. E. A. devas oficiale uzadi.

Por tiu celo mi proponas la kreadon de diversaj komisionoj preziditaj de la koncernataj Fakestroj. Tiuj Fakestroj rondirigos inter iliaj membroj kajeron, sur kiuj ĉiuj komisionanoj donos sian opinion pri la temoj kiuj koncernas ilian kompetentcon. Ili havos ankaŭ la taskon, studadi la demandojn submetitajn de niaj membroj al la Komitato, raportoj kaj ellabori pri ili projektojn, pri kiuj definitive decidis la Fakestroj.

La membroj de tiuj komisionoj estos elektataj inter la esperantianoj, Delegitoj, Konsuloj aŭ simplaj membroj, kiuj montris, per sia ĝisnuna agado, specialan kapablecon en iu fako. Ili estos elektataj de la koncernata Fakestro, kiu publikigos iliajn nomojn en la oficiala ĵurnalo kaj en la oficiala ĵarlibro de U. E. A. La elektitoj konservus sian oficon dum la tuta tempo, dum kiu funkcios la drita komisiono; sed la Fakestro havos, ĉiutempe, la rajton fordanki la tutan komisionon ĉu en la momento kiam ĝia speciala tasko estos finita ĉu en la okazo se li juĝas, ke ĝi ne plu povas taŭge labori.

Tiel do verŝajne estos, en la komenco; sed mi antaŭvidas ke ni iom post iom enkoudukos laŭstatute, en tiujn komisionojn, membrojn balotitajn de iuj fakaj esperantaj asocioj

aŭ korporacioj, ekzemple, direktantojn de Esperantaj Entreprenejoj por la Komerca Komisiono, k. c.. Tio ebligas, ke la interesatoj mem, pli aktive partoprenu en la organizado de la servoj, kiujn ili bezonas kaj uzas.

Inter aliaj utiloj de tiuj komisionoj, mi speciale citos tiun ĉi, ke ĝi permesos pli facile uzi ĉiujn fortojn kaj sindonemojn kiuj estas troveblaj en Esperantio, sed kiuj, ĝis nun, ne ĉiam povis esti eltrovataj. Plie, la laboro farota en la komisionoj montras klare, kiuj el la Esperantianoj plej taŭgas por esti Fakestroj, kaj tiel liveros por la venontaj porkomitataj balotoj, riĉan liston da talentaj homoj.

Tiuj komisionoj estas absolute necesaj por la bona organizo de la unua kongreso en Augsburg. Ni antaŭvidas ke ni havos tie, verŝajne ses laborajn kunvenojn. Supozante, ke ĉiu daŭros du horojn, oni facile komprenos ke ni povos fari bonan laboron dum ili, nur se la tagordo estos tre klare kaj tre precize difinita kaj se la demandoj estos zorge esploritaj. Propono devos esti enskribata sur la tagordo, nur se ĝi estos ricevita en nia Centra Oficejo, du monatojn, antaŭ la kongreso, tiel ke la koncernata komisiono havu sufiĉe da tempo por ĝin studadi, kaj raportoj pri ĝi al la Komitato.

Mi de nun antaŭvidas la neceson de jenaj komisionoj :

1^a *Administrada Komisiono*. — Ŝanĝoj kaj aldonoj en la statutoj. — En tiu komisiono estos bezonataj juristoj kiuj konsentus zorge studadi nian statuton kaj niajn regularojn, tiel ke ili fariĝu speciale kompetentaj pri Esperantia juro.

2^a *Kongresa Komisiono*. — Organizado de niaj kongresoj. Regularo de la kunvenoj kaj de la diskutadoj. — Tiu komisiono enhavos aparte la lokan organizan komitaton.

3^a *Financa Komisiono*. — Kontrolado de la kalkuloj, starigo de la buĝeto, kreo de novaj monrimedoj k. c..

4^a *Turisma Komisiono*. — Gvidfolioj, gvidlibroj, vojaĝoj, libertempaj kolonioj, esperantaj hoteloj k. c..

5^a *Komerca Komisiono*. — Servoj farotaj al la Esperantaj entreprenoj. Servo de komercaj informoj. Klopodoj al registaroj aŭ al internaciaj institucioj pri pliperfektigo de la poŝtaj, fervojaj k. c. servoj.

6^a *Junula Komisiono*. — Propagando por U. E. A. en la lernejoj, Vojaĝstipendioj. Interŝanĝado de infanoj. Kreo de gimnaziaj kaj studentaj kluboj. Universitataj gvidfolioj, organizo de kursoj pri internaciaj konoj (Komerco, banko, transportiloj, k. c.) per Esperanto.

7^a *Labora Komisiono*. — Dungado, Helpado al vojaĝantaj laboristoj. Mutualismo. Kreo de Labora Fako.

8^a *Virina Komisiono*. — Interŝan-

ĝado de junulinoj. Helpado al studentinoj kaj vojaĝantaj sinjorinoj.

9^a *Esperanto-oficeja Komisiono*. — Organizo de Esp. Of. Rimedoj por instigi ilian kreadon kaj uzadon k. c.

Kiel oni vidas el tiu programo, kiu estas entute la programo de nia Asocio, la laboro mankos nek por la kreotaj komisionoj, nek por la Komitato, nek por la Delegitoj kaj membroj kiuj ĉeestos niajn kunvenojn. Ĉiu Esperantiano kiu havas ian kompetentcon pri la diversaj suprecititaj temoj kaj intencas fari proponojn diskutotajn dum nia kongreso, bonvolu ilin sendi kiel eble plej baldaŭ al la Centra Esperantia Oficejo.

Inter la aŭtoroj de la plej bonaj el tiuj proponoj, la Fakestroj elektos, — se kiel mi esperas, ili aprobas nian projekton, — la necesajn komisionojn por ilin studi, kaj tiel, per tia zorga antaŭpreparado, nia unua Esperantia Kongreso prezentos, pro sia bonordeco kaj seriozeco, aspekton de vera parlamenta kunveno, riĉa je ĝojigaj kaj progresigaj rezultatoj.

TH. ROUSSEAU,
Komitatano de U. E. A.

SOCIA VIVO

JURO

Kiel estas balotata la Brita Parlamento. Kelkaj kutimoj de la balota vivo.

Dum Januaro okazas en Granda Britujo la ĝenerala balotado de la ĉambro de Komunumoj. Estas interese havi kelkajn detalojn pri la sistemo uzata en Britujo, kiu estas sufiĉe komplika. Efektive, pri tio kiel pri aliaj punktoj, la konstitucio ne estis farita en unu fojo; ĝi estas nur kolekto de leĝoj kaj kutimoj.

La nuna reĝimo datas de 1832. Antaŭ tiu epoko la nombro de la deputatoj estis fiksita en fantazia maniero. Tio venis precipe de la plena transformigo de Britujo, kiu antaŭe agrikultura lando fariĝis industria. Urboj kiel Manchester, Birmingham fariĝis tre gravaj, kaj malgraŭ tio la antaŭa sistemo de reprezentado daŭris. Grandaj urboj havis nenian deputaton, dum malgravaĵoj dezertiĝintaj urbetoj nomitaj « putritaj urbetoj » sendis unu aŭ du. Tio sistemo ĉesis en 1832.

Laŭ la nunaj leĝoj la Komunuma ĉambro estas balotata por 7 jaroj; ĝi enhavas 670 deputatojn, el kiuj 465 por Anglujo, 103 por Irlando, 72 por Skotlando, 30 por Wales. En ĉiu lando la deputatoj estas dividitaj laŭ trispecaj balotondoj : urbj balotondoj, kamparaj balotondoj, universitatoj. Por esti balotantoj, diversaj kondiĉoj estas bezonataj. En la urboj estas balotantoj ĉiuj burĝidoj ĝintaj voĉdonrajtoj antaŭ 1831, la bienuloj aŭ luantoj okupantaj de unu jaro nemebilitan ĉambron aŭ pagintaj la imposton de la malriĉuloj, fine la luantoj ĉe meblitaj domoj, kiuj estas de unu jaro en loĝejo, kiu sermeblas valoras 100 Sm. jare. En la kamparoj estas balotantoj diversaj bienuloj kaj luantoj laŭ sufiĉe komplikaj sed larĝaj kondiĉoj. En la Universitatoj, estas balotantoj jen la agregatoj, studentoj kaj diplomitoj, jen la profesoroj kaj « majstroj »; la reguloj varias laŭ la universitatoj.

Ĉiuj balotantoj devas esti anglaj, dudek, unu jaraĵ minimume, libere disponi sian bienon. En 1891 leĝo donis la voĉdonrajton al ĉiuj, kiuj simple povas pruvi, ke ili posedas hejmon. Ĉiuj anglaj regnantoj estas elektitaj, escepte por neindeco civila aŭ pro sia ofico, k. e., liverantoj de la registaro. Laŭleĝe la kandidatoj garantias sumon da 1.000 Sm. por la balotelspezoj. Parlamentano elektita je salajrata ofico devas ekŝiĝi, sed sen tio li ne rajtas ekŝiĝi. Estas notinde, ke ĉiu regnanto povas voĉdoni en pluraj balotondoj se en ĉiu el ili li plenumas la necesajn kondiĉojn; ekz.

urbano posedanta bienon en la kamparo povas voĉdoni en urbo kaj kamparo. Li povas tion fari tiom pli facile, ke la balotado ne okazas la saman tagon en la lando. La kandidato kiu ne havas konkuranton estas elektata senbalote. La balotoj ĉiokaze estas farotaj nur je relativa plimulto. Plej ofte la Komunuma ĉambro estas forpermesata de la reĝo antaŭ la seĝara periodo. Tiu privilegio apartenas ekskluzive al la reĝestro. La tagoj de la balotado estas elektataj de la « returning officers », sed la registaro rajtas difini en kiuj balotondoj komencos la balotado. Per tio ĝi influas, ĉar la registaro ĝenerale komencigas la balotadon en la regionoj por ĝi favoraj, esperante, ke la aliaj pli dubaj sekvos. Post la kunvoko de la balotantoj la kandidatoj enskribiĝas; ĉiu devas esti proponata de almenaŭ dek regnantoj. Kiel dirite balotado okazas nur se estas pli ol unu kandidato; ĉirkaŭ 200 deputatoj estas elektataj senbalote, ĉar ili estas solaj kandidatoj.

La necesega helpanto de la balota batalado estas la « canvass »; ĝi estas viro aŭ virino — ĉar la virino aktive partoprenas en la balotoj — kiu havas la taskon kolekti kiel eble plej multe da voĉoj por sia mastro, disdoni prospektojn kaj voĉdonilojn, esti ĝentila, afabla al ĉiuj.

Per sia fervoro, la « canvass » iafeje okazigas komikajn scenojn. Ekzemple, oni citas kandidatedzinon, kiu promesis kison al ĉiu voĉdonos por ŝia edzo! Cetere, la balotajn kunvenojn estas trankvilaj kaj ĝentilaj. Fine, alvenas la granda tago : oni voĉdonas de la sepa matene ĝis la oka vespere; la voĉdonado estas ne sekreta.

La ofice de deputato estas sensalajra; tamen la « speaker » aŭ prezidanto ricevas 50.000 Sm. jare. Tia estas la sistemo angla, kiu prezentas diversajn malsamaĵojn kompare kun la sistemoj de la aliaj parlamentaj landoj.

W. K. (London).

KOMERCO

La progreso de la eksterkomerco en Japanujo

La grava oficiala verko « Kompara Statistikoj de la Eksterkomerco dum 41 Jaroj » ĵus eldonita de Financa Departemento estas bona fundajo por pripensi, kiamaniere nia eksterkomerco disvolviĝis depon la unua jaro de Meiĝi, kaj donas al ni ankaŭ multajn instruojn por la estonto.

I.e. — Ĝi rimarkigas nin pri la mirinda progresado en la sumo de eksportoj kaj importoj. En la 1^a jaro de Meiĝi (1868) eksportoj de Japanujo sumis nur Sm. 15,553,473 en valoro, kaj importoj Sm. 10,693,072, kune Sm. 26,246,545. Sed en 1908, la sumo de eksportoj estis Sm. 378,245,673 kaj de importoj Sm. 436,257,462, entute Sm. 814,503,135. Tio ĉi montras, ke la eksportoj plimultiĝis dudek-kvaroble, la importoj kvardekoble, kaj la tuta interkomerco tridek-unuoble. Kaj escepte dum la jaroj, en kiuj okazis grava konfuzo en la regno (ekzemple : la Formosa almitado de 1874, la enlanda malpaco de 1877 k. t. p.) la eksterkomerco ĉiutage faris regulan progresadon.

Sed ni devas pripensi, ke tiu rapida kaj regula progresado precipe devenas de tio, ke nia eksterkomerco nur malmulte havis rektan interrilaton kun la monda komerca movado; tial, en la lastaj jaroj post la militado de 1904 — 5, en kiuj prosperis rektaj eksportoj kaj importoj per ŝipo de alilandaj negocistoj, ĝi tuj ricevis fortan ekbruton pro la paniko de la ekonomia rondo de Ameriko kaj pro la malbonrikolto kaj malkaŝigo de argento en Finnlando, k. t. p. De nun kompreneble nia komercado estos ĉiam tuŝita de la komercaj cirkonstancoj de la mondo, kaj estas dubinde, ĉu ĝi povus daŭrigi por ĉiam la progresadon tiel same, kiel en la estinto. Krom tio, en la pasintaj jaroj Japanujo precipe eksportis krudajn produktaĵojn kaj importis fabrikojn, sed pli malpli frue tia primitiva maniero de komercado devas esti ŝanĝita, kaj sendube en ĉiuj punktoj fariĝos grava ŝanĝo; ni do ne povas konkludi pri la estonto nur de la estinto. Nune, la sumo de eksterkomerco de Japanujo viciĝas je la 14-a rango en la mondo, kaj ĝia porcio por unu persono estas je la 24-a. Por ke ĝi povu konkuri kun tiu de ĉefaj gravaj landoj, ĝi devas kreski dekofoje pli granda, kaj ni povas diri, ke nia eksterkomerco ankoraŭ ne estas en stato konkurenta.

2-e — En tiuj 41 jaroj tute ŝanĝiĝis la stato de komerchavenoj. En la unuaj jaroj de Meiĝi, Yokohama, Kobe, Nagasaki, Hakodate kaj Niigata estis nomataj « Kvin Komerchavenoj » kaj la eksportoj kaj importoj de Japanujo estis farataj nur en tiuj kvin havenoj kaj en Osaka. Ĉe ĉiuj tiuj havenoj, escepte en Niigata, la eksterko-

merco grade progresis. Tamen de tempo, kiam estis malfermitaj du aliaj havenoj Shimonoseki kaj Hakata en 1885 kaj poste Moji, Karatsu, Kuchinotsu kaj ceteraj havenoj, grava ŝanĝo okazis en la vico de komerchavenoj. En 1908, laŭ la sumo de eksportoj ili ordiĝis kiel jene :

Yokohama, Kobe, Osaka, Moji, Shimonoseki, Wakamatsu, Shimizu, Nagasaki, Tsuruga, Otaru, Nagoya, Kuchinotsu, Yokkaichi k. c.

Kaj laŭ la sumo de importoj :

Kobe, Yokohama, Osaka, Moji, Nagasaki, Yokkaichi, Murota, Taketoyo, Otaru, Shimonoseki, Tsuruga, Niigata, Shimizu k. c.

La eksportoj kaj importoj de Nagasaki, la plej malnova komerchaveno malfermita al alilando, kreskis nur per 50 0/0 da plimultiĝo kompare kun la unuaj jaroj de Meiĝi, dum ĉe la novaj havenoj Moji, Taketoyo, Yokkaichi, Tsuruga, Shimizu k. c. nia eksterkomerco kreskis mirinde tre rapide. La sumo de eksterkomerco de Yokohama, en tiuj 41 jaroj fariĝis dekoble pli granda, tiu de Osaka kvinoble, kaj de Kobe kvaroble, kaj nuntempe ekzistas pli ol 10 havenoj en-kaj-eksportantaj jare 2 milion jen en valoro. Tia levigo kaj falo de havenoj precipe dependas de apero aŭ ĉeso de novaj produktaĵoj kaj perfektigo aŭ ne de interkomunikigilo, kaj ni estas konvinkitaj, ke ĉi haveno nature tre favorita ne povas prosperi, se oni ne penas ĉiam ĝin progresigi.

3-e. — La interkomerco kun ĉiuj traktitaj landoj ĝenerale progresis laŭ la vastigo de nia komerca limo, sed la proporcio de progreso estis tre diversa, kaj sekve la vico de tiuj landoj tute ŝanĝiĝis. En la unuaj jaroj ni havis traktitajn landojn nur ses, t. e. Britujo, Francujo, Germanujo, Italujo, Ĥinujo, kaj Unuigitaj Ŝtatoj Amerikaj, sed en 1908 ni jam havis 34 da ili.

La eksportoj al Britujo en 1873 sumis nur Sm. 5,600,000, tamen Britujo tiam estis la ĉefo de la aĉetantoj de Japanaj komercaĵoj ; la aliaj vicigis laŭorde : Ĥinujo, U. S. A., Francujo, Italujo kaj Germanujo. En 1908 la vico de ĉefaj aĉetantaj landoj estis kiel jene :

1. Unuigitaj Ŝtatoj A. — 2. Finnlando. — 3. Francujo. — 4. Koreujo. — 5. Britujo. — 6. Hongkong. — 7. Kwangtung (Sud-Manĉurio). — 8. Brita Hindujo. — 9. Italujo. — 10. Germanujo. — 11. Markolaj Kolonioj (Malajo). — 12. Aŭstralio.

Eksportoj al Unuigitaj Ŝtatoj en 1908 sumis Sm. 121,990,000, kaj en la lastaj 30 jaroj plimultiĝis dudek-naŭoble. Tiuj al Koreujo tre rimarkinde progresis kaj en la 25 jaroj de 1884 — 1908 la sumo pligrandigis naŭdek-unuoble. Kaj al ĉiuj 12 supercititaj landoj ni eksportis po pli ol 5 milion Sm. en valoro (tio egalas kun la eksportoj al Britujo en 1873). Pro la fakto ni vidas, ke nia eksterkomerco kreskas laŭ la disvolvigo de la nacio ekster la patrolando, ĉar en Koreujo, en Kwangtung, en Havajo aŭ en Sud-Ameriko, la plejmulto el aĉetantoj de niaj komercaĵoj estas japanoj mem.

La landoj, de kiuj ni aĉetas, en 1873 estis laŭorde Britujo, Finnlando, Francujo, U. S. A. kaj Germanujo; kaj de Britujo, la ĉefa aĉetato de ni, tiam ni importis nur Sm. 11,900,000 en valoro. En 1908 niaj gravaj aĉetoj viciĝis kiel jene :

1. Granda Britujo. — 2. Unuigitaj Ŝtatoj A. — 3. Finnlando. — 4. Brita Hindujo. — 5. Germanujo. — 6. Nederlanda Hindujo. — 7. Koreujo. — 8. Kwangtung. — 9. Franciska Hindujo. — 10. Belgujo. — 11. Francujo. — 12. Egiptujo.

Kaj en tiu jaro, de Britujo ni aĉetis Sm. 107,800,000 en valoro, t. e. la naŭoblo de la sumo de 1873, kaj estis 8 landoj, de kiuj ni importis po pli ol 10 milion Sm. en valoro. Nia aĉeto de Francujo nur duobliĝis en tiuj ĉi 36 jaroj, sed tiu de Unuigitaj Ŝtatoj pligrandigis sepdek-sesoble, de Germanujo dudek-trioble kaj de Brita Hindujo ja ducent-sesdekoble. Tiu ĉi mirinda plimultiĝo de nia importo de Hindujo devenas de la ĉiam kreskanta postulo por kruda kaj senkernigita kotonoj, kiuj ĉe ni estas materialo por fabriko kaj reeksporto. La importo el Britujo rilate ne progresis, kaj la ĉefa kaŭzo estas konkurenco de Ameriko kaj Germanujo — britaj feraĵoj kaj ŝtalaj, lokomotivoj kaj vagonoj estis grade anstataŭitaj de tiuj el Ameriko kaj Germanujo. Nun en Japanujo ĝenerale malkreskas postulo por fabrikoj, kaj kontraŭe grade pligrandigas postulo por krudaj materialoj. Sendube tiu ĉi inklino ankaŭ kaŭzis la rapidan plimultiĝon de importoj el landoj produktantaj krudaĵojn kaj la rilatan malpliigon de tiuj el landoj, kiuj precipe liveras fabrikojn.

4-e. — Rimarkinda ŝanĝo okazis ankaŭ ĉe komercaĵoj. Ĉirkaŭ 1880, rizo kaj aliaj grenoj estis niaj ĉefaj komercaĵoj eksportitaj, sed nun i i fariĝis unu el la plej gra-

vaj importaĵoj, kaj la valoro de grenoj eksportitaj en 1904 atingis 73 milion jen. Kvankam importo de grenoj estas tre ŝanĝema, tamen, ke la enlanda provizo de ili ĉiujare mankas, estas nedisputebla fakto. Fantaziaj objektoj ankaŭ estis unu el la ĉefaj eksportaĵoj en la unuaj jaroj, sed nun ni ne vidas progreson ĉe ili. Eksporto de laktaĵoj preskaŭ ne progresis de dek jaroj, eĉ nun ĝi montras malkreskon. Kontraŭe, eksporto de marproduktaĵoj kreskis ĝis sepoble; eksporto de ŝojn kaj sak ankaŭ multe pliigis kaj la celitaj lokoj ĉefe estis Koreujo, Havajo kaj ceteraj landoj, en kiuj loĝas multaj japanoj. Jaron post jaro progresis eksporto de kruda silko, silkaĵoj kaj kotonaj ŝtofoj, kaj ili fariĝis la plej gravaj eksportaĵoj de Japanujo. La valoro de kruda silko eksportita en 1908 estis Sm. 117,200,000. Jen ĉefaj komercaĵoj ordigitaj laŭ la sumo de eksporto en 1908 :

Kruda silko, silkaj ŝtofoj, kotonaj ŝtofoj, kupro, ŝtonkarbo, teoj, alumetoj, porcelanoj, trikaĵoj, kruda kanabo, desegnitaj mataĵoj, kamforo, ŝipoj, papjolektaĵoj.

Kaj eĉ la papjolektaĵoj sumis Sm. 3,200,000. Kupro ne pliigis en kvanto, sed nur la valoro rimarkinde plikariĝis. Alumetoj restis preskaŭ senprogresaj de dek jaroj. Unuvorte, en la unuaj jaroj niaj ĉefaj eksportaĵoj estis nur senkonkurencaj, al niaj specialaj produktaĵoj, sed lastatempe tiuj komercaĵoj grade malmultiĝis ĉe nia eksterkomerco, kaj nun ĝi grandparte konsistas el komercaĵoj konkurataj de ĉiuj landoj.

Ĉe importoj, unue ni vidis nur malgrandajn « fremdajn komercaĵojn », sed poste grade plimultiĝis importoj de feraĵoj kaj drogoj, kaj drogoj importitaj en 1908 valoris Sm. 18,570,000. Petrolo, paperoj kaj koloriloj ankaŭ tre pliigis; paperaĵoj importitaj en 1908 valoris Sm. 6,380,000. Ferlato kaj vitroplato, kiuj estis antaŭe ĉefaj importaĵoj, kompare ne pliigis. Vagonoj, ŝipoj kaj horloĝoj ankaŭ ne plimultiĝis pro la progreso de enlanda fabrikado. Inter alie mirinda plimultiĝo de importo ni vidigas ĉe grenoj kaj sterkoj ; la valoro de importitaj sterkoj kvardekoble pliigis en la lastaj 30 jaroj kaj sumis en 1908 Sm. 43,500,000. La ĉefaj komercaĵoj eksportitaj en 1908 laŭvalore ordiĝas kiel jene :

Kotono, fero kaj ŝtalo, rozo, olereŝtajo (sterko), sukero, ŝafano, siza fabo, trikaĵoj, faruno, drapoj, drogoj.

Kotono, la unua importaĵo, sumis Sm. 109,000,000. Ĝenerale niaj importoj estas en tre bona stato, ĉar ni vidas ĉe ili inklinon de plimultiĝo de krudaj komercaĵoj, kio montras la progreson de niaj industrioj. Sed la plimultiĝo de importo de grenoj kaj aliaj manĝaĵoj estas bedaŭrinda.

Ĉis nun la enirimpotoj de Japanujo estis tre malaltaj, kaj nia eksterkomerco faris tiom ĉi progreson sen grava ŝtata protekto, preskaŭ en la maniero de libera komercado. Tio pruvas, ke la nacio mem havas la povon disvolviĝi sian eksterkomercon. Jam estas la fakto : certe ni povas esperi bonan estonton.

Japana Esperantisto.

GEOGRAFIO

Landa statistiko pri la fervojoj

Ni faru iom da statistiko kaj vidu, kio nuntempe estas tiu admirinda fervoja industrio, kiu ne estas ankoraŭ jarcenta.

Ĉu oni imagas ke la longeco de la normalaj fervojoj estis, en 1907, por la tuta terĝlo 957 2-8 kilometroj. La kosto de tiu longega fervojaĵaro atingis 100 miliardojn da Sm. Fakte ofte nekonata estas, ke la pligranda parto de tiuj fervojoj estas en Ameriko (487 506 kilometroj). Usono sola posedas 369,991 kilometrojn, t. e., 49,000 kilometrojn pli ol tuta Eŭropo. Azio kalkulas 90,557 kilometrojn, Afriko 29,798 kaj Aŭstralio 28,592.

En Eŭropo la proporcioj estas jenaj :

Rusujo,	58 385 km.
Germanujo,	58 040 —
Francujo,	47 823 —
Aŭstrio-Hungarujo,	41 605 —
Granda Britujo,	37 150 —
Hispanujo,	14 850 —
Svedujo,	13 392 —
Aliaj landoj, malpli ol	10 000 —

En Angla Hindujo estas 48,106 km., en Kanado 33,125; en Argentino 23,004, en Meksikujo 21,906, en Brazilujo 17,243.

El la vidpunkto de la longeco komparita kun landa amplekso, Belgujo havas la unuan rangon (26,600 km. po 100 kvadratkilometroj), dum Francujo havas por la sama surfaco nur 11 km. kaj Rusujo 1,100 km.

Alia statistiko : se oni komparas la longecon de la fervojoj kun la landa loganteco, oni konstato, ke la ŝtato Queensland

Aŭstralio) havas 113 km. por 10.000 loĝantoj, Usono 43 km., centra Eŭropo 10 km., Rusujo 5.200 km., Italujo 5.100 km., Svedujo 2.400 km. La meza cifero por Eŭropo estas 3.300 km. por 100 kvadratkilometroj kaj 8.200 km. por 10.000 loĝantoj.

V. L.

Usona mirindaĵo : la nova urbo Gari

Sur la bordo de la grandega lago Miĉigano, apud la urbeĝo Ĉikago, staras unu el la plej remarkindaj urboj en la mondo. Rigardante tiun ĉi urbon oni ekmemoras la mirigajn fabelojn de Arabaj Noktoj en kiuj oni legas kiel la bastoneto de magiisto aŭ la ordoŝo de genio ekzistigis sekunde mirurbon mirindan per sia beleĝego, perfektan per sia pleneĝo. Ĉar efektive ŝajnas ke Gari, la urbo pri kiu mi skribas, estas vere la verko de iu magiisto.

Kie hodiaŭ staras Gari, tri jarojn antaŭe troviĝis nur vasta stepo, sablaj montetoj kaj homevitema lagbordo. Sed alvenis la magiisto, la grandega kaj fortega Usona Ŝtala Korporacio,kaj flirtigis la magian verĝeton, kaj viduli kie tiam la arbetoaro subfleksis sub la blovegoj oni nun vidas urbon je larĝaj stratoj, altaj konstruaĵoj, tramveturiloj, parkoj, popolamasoj; kie tiam la sablaj montetoj konstante sin altigis kaj glitis nun staras grandegaj ŝtalfabrikejoj kies forĝejoj kaj fandaj forneĝoj fajbrilas kaj flamas tagon kaj nokton; kie tiam frapegis la ondoj sur dezertan bordon nun lagveturas la ferŝipoj portantaj la minajojn el la malproksima Superior al la forneĝoj.

En la jaro 1906 la Usona Ŝtala Korporacio, la plej granda fabrikanta kompanio en la mondo, apartigis la monsumon da 150,000,000 Sm. por la konstruo de nova ŝtalfabrikejo. Pro la oportuneĝoj la karbiminejoj kaj la ferŝtonminejoj, pro la centreeco de la vendejoj de la lando, kaj pro la facilajoj rilate al la transportado de la finitaj produktaĵoj, ambaŭ fervojoj kaj ŝipe, la kompaniestroblej elektis kaj aĉetis terpecegon sur la sudbordo de Lago Miĉigano apud Ĉikago proksimume de sesdek kilometroj. Tuj oni komencis konstrui urbon. Ĝi devas estis perfekta urbo, moderna kaj modela; ĉiuj stratoj devas esti uniformaj rilate al larĝeco, kaj ili devas transpasi unu la alian je rektaj anguloj; ĉiuj aferkonstruaĵoj devas esti unuformaj altece kaj ankaŭ laŭlinie rilate al la trotuaroj, kaj kvankam ne estas postulata ke la loĝejaĵ domoj estu uniformaj kaj similaj ankoraŭ oni devas sekvi specifitajn regulojn rilate al la situacioj, la formoj kaj la beleco de la konstruaĵoj.

Oni konstruis rapidege kaj hodiaŭ troviĝas en Gari ne malpli ol 30,000 loĝantoj konstantaj, kaj en tiu ĉi magia urbo oni ne serĉas vane teatrojn, bankojn, parkojn,bibliotekojn, fine ĉion kiun oni trovas en malnova urbo. Tamen tiu ĉi ŝtato reprezentas nure la komencadon de la granda laboro, ĉar efektive antaŭ la kompletigo de la urbo eksterdube sin trovas en Gari pli ol 100,000 da loĝantoj konstantaj.

Oni konstruis rapidege kaj hodiaŭ troviĝas en Gari ne malpli ol 30,000 loĝantoj konstantaj, kaj en tiu ĉi magia urbo oni ne serĉas vane teatrojn, bankojn, parkojn,bibliotekojn, fine ĉion kiun oni trovas en malnova urbo. Tamen tiu ĉi ŝtato reprezentas nure la komencadon de la granda laboro, ĉar efektive antaŭ la kompletigo de la urbo eksterdube sin trovas en Gari pli ol 100,000 da loĝantoj konstantaj.

Dume apud la urbo mem amaseĝo da laboristoj konstruis grandegan ŝtalfabrikejon. El la sablaj montetoj kreskis magie kamentubeĝoj el kies kavajoj jam hodiaŭ elrulas la nigraj funnuboj de la fandaj forneĝoj; ŝtalkingstruaĵoj suprenrampis al la ĉielo kaj jam eksonegas la tondrojn de la fabrikmaŝinoj kaj la gasmaŝinoj en la lame-nejoj kiuj senĉese tagon kaj nokton fabrikas la fandaĵojn en relojn por la fervojoj kaj tramvojoj, en strukturajn formaĵojn por la konstruado de pontoj, ŝipoj, la amerikaj nubskrapistoj, k. t. p.

Por doni malgrandan ideon al la leganto de tiu ĉi artikolo pri la grandeco de la Gari-a fabrikejo estas sufiĉe diri ke troviĝas tie dekseks forneĝoj por la fandado de la ferŝtono mem. Ĉi fanda forneĝo produktas ĉiutage proksimume 450 tunojn da kruda ferro (oni nomas ĝin « porfero » en Ameriko kaj en Anglujo). Sekve la suma ĉiutaga produktado de la krudfero estas proksimume 7.200 tunojn. Troviĝas 84 for-

neĝoj por la rafinado de la krudfero en ŝtalon. El tiuj ĉi forneĝoj ĉiu produktas ĉiutage 150 tunojn da rafinita ŝtalo, aŭ sume 12.600 tunojn da ŝtalaj fandaĵoj ĉiutage. La relfabrikejo kiu forĝas la fandaĵojn en relojn por la fervojoj kaj tramvojoj produktas ĉiutage proksimume 4.000 tunojn. Aliaj fakoj produktas similgrade.

Ĉe Gari la plej bonaj elstarajoj de la mondfabrikejaro estas kolektitaj kaj pli-grandigitaj. La plej spertaj kaj lertaj metiistoj kaj inĝenieroj de la mondo estas konsultitaj kaj invittitaj al la konstruo de la plej granda ŝtalfabrikejo. Ignorante elspezaĵojn, ignorante antaŭaĵojn je la konstruo de urboj kaj fabrikejoj, la kompaniestraro antaŭeniris, konstruante fabri-kejon, havenon, kaj urbon precize laŭ ordone.

Ekzistis ĉe Gari en la komenco de la laboro neniu haveno ajn, ne eĉ haveneto, kaj tial estis necese skrapigi flunĝon de la lagbordo al la forneĝoj. Tion oni faris konstruante kanalon du kilometrojn longe kaj tri cent metrojn larĝe, en kiu kanalo estis konstruata pilaraĝigita pelvo por la turnigado kaj la manovrado de la grande-ĝaj ferŝipoj iuj el kiuj havas du cent me-trojn da longeco. Tiuj ĉi ŝipegoj portantaj 10,000-15,000 tunojn da mineralaĵoj senŝar-ĝiĝas je du aŭ tri horoj tiel perfekta kaj fortega estas la senŝarĝiga maŝinaro.

La supereĝiga ekonomio ĉe Gari staras je ĝia mova forto por tio ke oni uzas la fornegajn gasojn antaŭe absolute perdi-tajn. La mova forto uzata en ĉiuj Gari-aj fabrikejoj devenas nur de elektraj maŝinoj kaj gasmaŝinoj. La vapormaŝino ne estas uzata. Dum la fandado de la mineralo kvanteĝoj da gasoj produktiĝas kaj tiuj ĉi gasoj estas alkondukataj al la gamaŝinoj kie ili eksplodiĝas en la cilindroj de la maŝinoj. Kompreneble por komenciĝi la movadon de la maŝinaro antaŭ ol la gaso formiĝas estis necese ke oni uzu vapormaŝinon, sed nuntempe tiu ĉi maŝino fortega kaj altvalora staras senutila kaj konjekle-bla neniam ajn oni ree uzos.

La Bessemera procedo por la produkto de la ŝtalo el la krudfero ne troviĝas ĉe Gari; oni uzas nur la Siemens-Martinan procedon, por tio ke la pli valoraj fermineraloj de la Superioraj regionoj estas preskaŭ konsumitaj, kaj tiuj kiujn nuntempe oni eltrovas tie ne estas taŭgaj por la Bes-senera procedo. Fermineraloj riĉaj je la elemento fosforo ne estas taŭgaj por la Bessemera procedo escepte kiam la fosforo supersufiĉas kiam, tiaokaze, ĝi anstataŭas la silicion kiu estas la hejtilaro por la rafinado de la ferro en la ŝtalon, kaj oni povas uzi la Bessemeran procedon je altfosfor-ozaj mineraloj.EnAmeriko troviĝas nur la acida-Bessemera procedo sed en Germa-nujo kaj en aliaj Eŭropaj landoj troviĝas la baza-Bessemera procedo.

La urbo Gari mem nek estas posedata nek estas regata de la korporacio. La esta-blado de urbo ĉe tiu loko estis nura oka-zaĵo en la historio de la laboro de la kom-panio. Tiu korporacio estas interesata sole je la fabrikado de la ŝtalajoj kaj tute ne je la regado de urboj. La estraro aĉetis la terpecon, faris kelkajn leĝojn pro la eston-teco de la urbo, kaj vendis la terparce-lojn al kiu ajn deziras aĉeti. La laboristo povas posedi sian domon sendepende aŭ li povas lui leĝejon de la kompanio kiu kredeble tenas domkonstruaĵojn por lui kaj por vendi, aŭ de aliaj posedantoj: tio estas lia propra afero. Gari ne estas simila al la urbo Puldman kie la kompanio po-sedas la tutan urbon dum la laboristo po-sedas nenion ajn escepte siajn moveblan posedaĵojn.

La sumo komence apartigita da la kor-poracio, nome 150,000,000 Sm. ne estas sufiĉa por plenumi la laboradon, kaj estas dirate ke jam oni estas elspezinta pli ol 200,000,000 Sm. kaj ankoraŭ la celo ne estas atingata. Novaj firmoj estas elek-tantaj Gari'n allogitaj tien per la belega estonteco de la urbo. Oni certigas ke je 1911 100,000 loĝantoj troviĝos en Gari, kaj

tiu akiraĵo figurigos la laboradon de nur kvin jaroj. Jen estas mireĝurbo.

H. HALL (Cleveland).

PEDAGOGIO

La rusaj junulinoj kaj la superaj studoj
Kiel vivas la rusaj studentinoj

En Rusujo oni nun konstatas strangan fenomenon. La lando estas unu el la plej malkleraj de Eŭropo rilate al la popola instruado. La procento de la analfabetuloj neniam estas sub 50 0/0 kaj iafaĵe laŭ la gubernioj atingas 80 0/0. La kamparaninoj, kiuj reprezentas la 3/4 de la virina loĝantaro,scias nek legi nek skribi. La loĝantaro, jam malriĉa — tion pruvas la 10 miliardoj da Sm. prunteprenitaj fremdlande — suferis la militon, politikan revolucion, malbonajn rikoltojn, malsaton, epidemiojn, kaj tamen, en tia medio ŝajne tiel malfavora por la popola instruado, do ankaŭ por la supera instruado, enradikiĝis kaj multobliĝis kun vere mirinda rapideco la kursoj por ĵunulinoj. Peterburgo kaj Moskvo posedas tre-multajn, tre variajn-kaj tre vizit-tatajn kursojn. La aliaj universitataj urboj (1) sekvas tiun ekzemplon kaj de Varsovio ĝis Tomsk, de Helsingfors ĝis Odessa, Rusujo kovriĝas je institucioj por ĵunulinoj. Kial la ĵunuloj donas tian ekzemplon? Kio ilin allogas? Kiel ili, malgraŭ sia manko de rimedoj, organizigas por ilin skvi?

La duagrada instruado de la ĵunulinoj en Rusujo iel antaŭis kaj naskis la supe-ran instruadon. De 1764, Katarino II fondas edukejon por nobelinoj en Peterburgo; ĝi estas la unua oficiala ĵunulina lernejo en Rusujo.

Poste la edzino de caro Paulo 1^a inaŭ-guris institutojn iel similajn al okcidentaj monalinoj; severa reĝimo, milita disciplino, suprajaj konoj, krom por franca lingvo. Tiuj edukejoj ekzistas ankoraŭ. En la mezo de l' XIX^a jarcento la registaro kreis liceojn kun pli progresema spirito. Ĉar tiuj institutoj tute ne sufiĉis por la bezonoj de la mezaĝa klaso, fondiĝis mul-teĝaj privataj ĵunulinoj, kiujn kontrolas la ŝtato. True oni por tio bezonis instruistinaron. De 1803 kelkaj lernantinoj de la Peterburgaj kaj Moskvaj edukejoj estis elektitaj por formi novajn instruistinojn. Ĝi estis la unua provo por la pedagogia edukado de la ĵunulinoj, kies ideo plivas-tiĝis post la liberigo de la kamparanoj en 1861. Samtempe kun tiuj provoj oni rimar-kas movadon por medicina instruado de la virinoj. Sed la ĝenerala impuŝo kaj la praktikaj realigoj komencas en la dua parto de l' XIX^a jarcento. De 1857 ĝis 1875 superaj kursoj penis ekzisti en Peter-brug; jen duseksaj, jen ekskluzive virinaj, ili nur kun malfacileco povis vivi, sed reor-ganizitaj en 1878 kaj lege rajtigitaj, ili bal-daŭ prosperis. Malgraŭ la fermo de ĉiuj ĵunulnaj duagradaj institutoj en 1886, sub preteksto de « ekzameno de la demando » malgraŭ la interrompo de la universitata vivo dum 1905-1906, la superaj kursoj en Peterburgo havas nun 3.000 studentinojn; ili posedas vastajn konstruaĵojn kun laboratorioj, observejoj, biblioteko, k. t. p. La nuna caro konstruigis internelinejon por 140 ĵunulinoj. Tiuj konstruaĵoj kostis pli ol duonmilionon da Sm. La registaro nur donis 320 Sm. jare por la direktoroj, la plej grandan parton de la sumon liveris la pagoj de la studentinoj (100 Sm. jare).

En Peterburgo la superaj kursoj enhavas la fakultatojn de Literaturo, de Sciencoj kaj de Juro. La medicina fakultato estas aparte kaj fariĝis tiel potenca kiel la tri ceteraj kune. Ĝi posedas konstruaĵojn, kies prezo superas 2.000.000 Sm. La lernantinoj estas nombre 3.000 (en 1908).

Moskvo ne restis malantaŭe. La tieaj kursoj havas preskaŭ 5.000 studentinojn kun tri fakultatoj (Literaturo, Scienco, Me-dicino).

(1) Por 126.000.000 loĝantoj Rusujo havas 10 universitatojn; Vŝivjuo 7 por 3.500.000.

La Kato vera dommastro

Ĉar la Kato amas nur siajn proprajn kutimojn, ĝi inkliniĝis prefere al la domo en kiu ĝi naskiĝis ol al la personoj meze de kiuj ĝi vivas. Se tiuj ĉi transloĝiĝas, ĝi ordi-nare restas kun la novaj enloĝantoj, kaj por principo ne aprobas la Sanktan Mihe-lon (1). Se ne pro tio ke ĝi provizas sufiĉe-nan ĉason de musoj. Do ĝi loĝas en sia propra domo, en sia propra domo, en sia patrina domo, kies konklude ĝi estas la vera kaj absoluta mastro. Kaj mi ne ser-ças. Por kiu alia, vi opinias, ke pli bone taŭĝus tiu ĉi titolo? Ĉu al tiu kiu ĝi aĉe-tis? La malfeliĉa pagas la imposton kaj la surimposton, kaj alian takson se ĝi volas ĝin asekuri kontraŭ la brulado, kaj li devos senti de la loĝantoj cent plendojn kaj mi-nacojn kaj maldiskretajn pretendojn; kaj por ne vidi la domon difektiĝi kun la ri-pideco de malĵuĝiganta virino, ĉiam devas dependi de la ĉefmasono, de la masonoj, de la forĝistoj, de la lignajistoj; iafaĵe perdi la luan pagon, aliafoje esti devigata uzi la plej malamajn perfortojn por ilin enkasigi; kaj de tempo al tempo, kiel por diversigo, esti trenita kontraŭ volo en iun furiozan pledon por atenco al la posedo.

Vi, literaturistoj kaj poetoj, ja estas sa-ĝaj ĉar vi konservas vin liberaj de tiaj enuoj; fakte laŭ mia opinio sufiĉas la duono de tiom da malgrablajoj por ke la tiel dirita mastro de la domo devus ansta-taŭe esti nomata la humilega servisto de ĝi; kaj la ĵunuloj ne devas jam servi aliajn ol la proprajn inspirojn. Ĉu ni no-mos mastroj la luanĝoj? Ho kompatingaj malfeliĉuloj, kiuj pagas terurajn duonjarajn impostojn por havi la rajton ne dormi meze de la stratoj! Kiuj por kruelaj kon-traktoj ne povas resti aŭ foriri laŭ sia pla-ĉo! Ili povas plendi pro la kameno kiu donas fumon, pro la fenestroj kiuj donas

venton, pro la keloj aŭ subtegmentoj kiuj donas akvon, pro la puto kiu liveras koton, pro la pavimo kiu sendas polvon, pro la mu-roj kiuj liveras cimojn, kaj neniam ili ri-cevos antaŭrimedon. Konfesu unu fojon por ĉiam tiun ĉi grandan veron, ke la sola kaj vera dommastro estas la Kato: ankaŭ por tio ke ĝi estas la sola kiu plene ĝuas kaj loĝas ĝin de la skribejo ĝis al la man-ĝejoj, de la kelo al la tegmento, de la re-mizo al la fojnejo, de la malhela subŝtu-paro al la aerumota ĝardeno, kie ĝi grim-pas sur la arbojn, rondiras sur la vinberu-jojn, promenas sur la muretojn. Ĝi suriras sur ĉiujn lokojn, neatingeblajn de la homo, sur la kolombejon, sur la tegmentan de-fluilon, sur la suprojn de la kamentureto, sur la duonbriko de atenda muro kondiĉe ke estu sufiĉe da spaco por kvar aploksimi-gitaj piedetoj: kaj kiam vi vidas ĝin kiu sin puŝas, alfariĝas, kuras en iu loko malopor-tuna, malfacila, aŭ danĝera, kaj vi ekde-ziras seĉi kial ĝi iras tien, kalkulu ke ĝi iras por la sola motivo ke ĝi estas mastro tien iri, kaj ke ĝi pli aŭ malpli volas ĝui sian hejmon.

Danĝeroj kiujn ĝi renkontas sur la tegmentoj kaj ĝiaj faloj

Sed kion ja mi diris pri danĝeraj lokoj? La danĝeroj, en tia ordo de aferoj estas ĉiuj por ni, malbonaj kalkulantoj de la malfacilaĵoj, igitaj timemaj kaj alkonduki-taj de la imago al la sufero de la kaptur-niĝo tiel ke ni kredus superi grandan pro-ven, promenant malfacilmovaj kaj teru-rigitaj sur vojetoj larĝe unu metron, flan-kumita de kruteĝaĵoj. Sed la kato, kiu aĝas kun spirito kvieta, al kiu la delikateco de la sentoj donas la ĝustan kriterion de la ekvilibro, ne sentas tiujn ĉi danĝerojn kaj timojn. Se io ne estas farebla ĝi ne eĉ tion provas; se tio estas apenaŭ farebla, ĝi plenumos tion kun certeco, dank'al mi-rinda precizeco de siaj movoj. Observu ĝi. Ĝi volas plenumi kuraĝan saltan de iu tegmento sur alian pli altan. Elektinte

(1) S^a Mihele okazis la tagon 8-an de majo en kiu en Milano kaj Lombardujo oni transloĝiĝas.

Tiuj kursoj superaj, veraj ĵunulinaj uni-versitatoj, reprezentas la oficialan instru-a-don, sed flanke ilin kompletigas multaj privataj superaj kursoj (lernejoj de kam-para ekonomio, instituto komerca, lerne-joj por akuŝistinoj, dentistinoj, k. c. c.) Har-kov, Kiev, Odessa, Kazan, Dorpat posedas similajn kursojn.

Por klarigi tiujn rapidajn progresojn, oni povas elvoki plurajn kaŭzojn: la mal-rapida, kvankam notinda, disvolvo de l'instruado, de 1861 : carordono de 1901 donanta al la lernintinoj ĉe la superaj kursoj la rajton instrui ĉe ĉiuj klasoj de ĵunulinaj liceoj, alia ordono pri duon-memstareco de la superaj instrueroj, fine la ekscitigo, kiu sekvas la grandajn kri-zojn. Tamen, tiuj diver-aj tiaĵoj ne sufiĉas por pravigi tiun grandegan movadon. In-tervenas ekonomiaj faktoroj. La fakto, ke la mizero kaj la neceseco devigas la idojn de multnfanaj familioj laborgajni ilian vivon kaj la abundeco de la gajniĝaj oficoj, kiujn en Rusujo havigas al la ĵunulinoj supera instruiteco, klarigas ĉi tiun ekste-rordinaran vizitadon de la kursoj.

La malriĉeco de la rusaj studentinoj estas nekredebla. Multaj ilinoj de ruini-gitaj nobeloj, de multnfanaj burĝoj, de laboristoj, eĉ de kamparanoj, alvenas apenaŭ kun la mono por la unua enskribo (50 Sm. monate). Aliaj ricevis nur kelkajn Sm. monate; multaj devas vivi per 10 aŭ 20 S1. tage, kelkaj sin nutras nur per pano kaj teo, iaj eĉ ne povas manĝi ĉiutage. En la grandaj urboj la vivo estas tre kara kaj ankoraŭ plikariĝis en la lastaj jaroj. En Peterburgo aŭ Moskvo studenta ĉambreto kostas 20 Sm. monate. La malfacilinoj serĉas ĉiupreze okupadon : rabatitaj lecionoj, malfacile troveblaj por la multeco de la proponoj, skribmaŝinaj laboroj po kelkaj Sd., ŝlegado de malsanuloj, k. t. p. Sen tiuj rimedoj la ĵunulino devas rifuĝi en studentinan pensionon (obŝĉejitie aŭ kunvivetoj). La oficialaj pensionoj havas strangan kontrolon; krome ili taŭgas nur por la malplej malriĉaj (300 Sm. jare). Kelkaj estas fonditaj de privataj aŭ de societoj. La studentino ne estas tie libera kaj havas la senton ke ĝi estas je la ŝarĝo de iu. Cetere, malgraŭ la sindonemeco de iliaj membroj, tiuj Societoj havas limi-gitajn nomrimedojn kaj ne povas helpi ĉiujn. Al la ĵunulino tro mizera restas nur aŭ la forlaso de la studoj aŭ la malsato. Ambaŭ okazas. Kiom da studentinoj, ĵun-olinoj aŭ junaj patrinoj — la edziĝoj estas fruaj — pereas de anemio, tuberklozo aŭ malfortigo, antaŭ ol ili ricevis la liberigan diplomon, aŭ tuj postel Monate ĉe la por-do de la superaj kursoj estas longa listo de studentinoj forstrekitaj por nepago de la enskribo. Tion kaŭzis la mizerego.

Minacata de la ekonomiaj kondiĉoj, la studentino estas ankoraŭ minacata de la politiko reĝima. Ĉia partopreno en se-kreta kunveno kaj ĉia kunveno, eĉ familia, ne permesita de la polico, ĉia legado de cen-zure malpermesitaj broŝuroj, eĉ ĉia politi-ka kanto, kaŭzas forstrekiĝon, karceron, ekzilon. Post denuncio, laŭ simplaj sus-pektoj, la polico perkvizicias. Dum la nokto, la domo estas ŝirmita, la studentino sen; vestigata kaj trapalpata de virinoj, ĝiaj libroj estas ekzamenataj kaj laŭneces-e konfiskataj; ŝi mem iras al karcero, kaj tio povas daŭri plurajn monatojn ĝis la juĝado. Tiuj scenoj okazas en la komunaj pensionoj kiel aliloke kaj ĉar pluraj stu-dentinoj kuŝas en la sama ĉambro, ĉiuj partoprenas en la emocioj de sia amikino. Komencitaj noktomeze la perkvizicioj daŭras ĝis la sepa, eĉ pli; ili reokazas ĉiu sessemajne.

Por ke ĵunulino suferu tion, necesas, ke ŝin puŝu la neceseco kaj ŝin subtenu firma espero. La supera instruado ja malfemas la vojon al multaj gajniĝaj oficoj. La ĉefaj estas en instruado kaj medicino. Instrui-stinoj, profesorinoj, je ĉiuj gradoj, estas oficoj por la studentinoj, ne nur en la ofi-cialaj, sed ankaŭ en la privataj institutoj. Granda nombro da ili dediĉas sin al medi-cino. Rusujo estas tiel granda kaj ĝia loĝantaro

tiel trafebla de la malsanoj, ke la nombro de la kuracistoj, precipe en la kamparo, estas ankoraŭ tute ne sufiĉa. Tial la Zemstvo'j (provincaj konsilantaroj) ĉiam postulas gekuracistojn, salajralajn ko-mence je 1.500 ĝis 1.800 Sm.; la flegistinoj, akuŝistinoj, masagiistinoj estas ankaŭ tre serĉataj. En la urboj la dentista profesio estas grandparte ekzercata de virinoj. Tiel klariĝas la granda vizitado de la superaj kursoj; la instruado, la medicino pre-zentas rapidan kaj certan gajnon.

Tia granda kaj ne baldaŭ haltonta mo-vado havos profundajn konsekvencojn. Jam okazas nun el tio gravaj ŝanĝoj. Se la difuzo de la konoj postesignas nur eĉ rela-tive malmultaj homoj en la supera ins-truado ne estas same pri la popolo. Pli ol la instruistino, la medicinistino enpen-tras ĉe la kamparanon kaj estimigas sin de ili. Ŝiaj opinioj, simpatioj tiom pli efikas al la simpluloj, ke ŝi post la resanigo havas por ili preskaŭ supernaturan karakteron. Pli ol la instruistino, ŝi povas havigi al tiuj kleravidaj homoj elementajn sciojn de higieno, de moralo, de politiko, sanigaĵn ideojn, novajn konceptojn. Pli larĝigi la kampon de la pensado, varbi la popola-nason al progreso, vekti ĝian racion, estas samtempe plivastigi la kampon de l'homa agado kaj partoprenigi la popolon en la scienco. Kontraŭ la antaŭjuĝoj, la malkle-rcio, la mizero, tiuj virinoj reprezentas la scion, la abnegacion, la liberecon. La ma-terialaj kaj administraciaj malhelpoj ne povas venki ilian obstinon kaj kuraĝon; iliaj suferoj, ilia martiriĝo, ofte, ilia morto iafaĵe utilas al la rusa popolo. De nua — kaj ilia rolo nur komencas — la rusaj stu-dentinoj meritas la dankadon de sia na-cio (1).

El. G. CHEN, trad. V. G.

IDEOJ & FAKTOJ

La Politika batalo tra Granda Britujo

Tiel grava estas la politika krizo en An-glujo ke se iu estus eljettita kvazaŭ el la ĉielo sur ĉi tiujn insulojn, politikaj aferoj konjekteble ekkaptus lian atenton pli ol ĉio. La ĉefkolonoj de la gazetaro estas do-nataj al la temo, eminentuloj parolas ĉe la plej gravaj komercaj centroj, ĉiu urbo aŭ regiono havas plenĉambrajn kaj entuzias-megajn kunvenojn, muraj anoncoj konfu-zas la pensojn kaj rompas la kutiman trankvilecon de vilaĝanoj; dume buboj laŭ la stratoj prikanĉas; ja estas dankinde ke oni povas deturnigi sin de la preskaŭ ebrigiema topiko, enŝovante sin en pli ple-zuran atmosferon de esperantismo. Klare montri la ĝustan pozicion politikan kaj eviti la disputemecon de tiuj ĉi topikoj estas kompreneble malfacila tasko. Estas neneigeble ke la rezultato de politika disputado havas efikon sur la vivaj kondiĉoj de la popolo, tial ni ne timas malaltigi la idealon de esperantismo uzante senpartieme nian interkomprenilon por montri kelkajn faktojn pri ĉi tumulto. Ĉiuj proponataj leĝoj estas devigataj gajni la aprobon de niaj du leĝoĉambroj. La malsupera ĉambro estas popolo elek-tita; la supera ĉambro male estas entute he-redaĉambro en tio troviĝas grandmezure la kialo de la nuna krizo; la liberala partio, kiu havas grandan plimulton, sendis por la aprobo de la supra ĉambro la edukan kaj la licencan leĝoprojektojn. La unua multe malhelpis la liberecon de infana edukado kaj la alia la bierfaradan indus-trion, kiu havas tre fortan financon kom-mercon. Ambaŭ renkontis tra la tuta lando potencaĵn opozicion kaj sekve estis eljetti-taj de la Lords'. La plej granda emocio tamen estis atingita kiam la supera ĉambro rifuzis la aprobon al la buĝeto antaŭ ne longe proponita post senekzempla dis-kutado (okaze daŭrinta dum la tuta nok-to), en la ĉambro de komunumoj. Eminen-tuloj tre enĝergie diskutadis por kaj kon-

1. El gazeto « Tour du Monde ».

traŭ tiu ĉi komplikega problemo. Regista-raj fortike subtenadis siajn proponojn konservante al si la solan argumenton ke ili havas la rajton eljeti eĉ proponitaĵojn financajn kvankam tiu rajto ne estas uzita jam du centjarojn. Ili kontraŭparolas ke la buĝeto, Serce nomita « omnibus », en-havas socialismajn elementojn, aferojn ne precize financaj kaj materialon por apar-taj revoluciaj, venĝemaj leĝoprojektoj; plie ili proponas alternativan sistemon de dogan tarifa reformo. Videble do ke tre gra-vaj estas la ĉefdecidotaĵoj pri kiuj la voĉ-donantoj havas la privilegion esprimi siajn opiniojn en januaro.

T. K. H. (Pontefract).

Ĉiuj Esperantianoj uzu la Esperantajn markojn vendatajn por la centra kaso.

La Faktoj

Decembro 21. KOPENHAGO. — La komisiono kiu ekzamenis la dokumentojn de esploristo Doro Cook informas ke tiuj dokumentoj estas nesufiĉaj por certigi ke li atingis la poluson.

MENAGUA. — Madrid estas elektita prezidanto de Nikaragva respubliko.

22. BRUSELO. — Solena enterigo de reĝo Leopoldo II.

SEOUL. — Estas mortvundita Yi, unua ministro de Korĉujo.

LISABONO. — Estas starigita nova ministraro sub prezidenteco de Beirano.

23. BRUSELO. — Alberto 1^a supreniras la tronon de Belgujo.

24. YEMEN (Arabujo). — Alvenas la informo ke dum vojaĝo de Sana al Thais estis inside mortigitaj markizo Benzoni italo kaj Burkardt germano.

HEBRIN (Illinois). — Terura eksplodo en kar-bonminejo. Pereas multaj laboristoj.

26. HAPENAUO. — Grandaj superakvoj en multaj distriktoj de la reĝno.

MESINO KAJ REGIO DE KALABRIO. — Solena rememorigo de la unua datreveno de la terura tertremo.

NEW-YORK. — Pro la forta malvarmo pereas 33 personoj.

BRUSELO — Belga deputataro pritraktas pri apagaĵo de la nova reĝo.

29. LONDONO. — La unua centjarfesto de la naskiĝo de Gladstono estas solenigita en la tuta reĝno.

PARIZO. — Deputatĉambro aprobas prunt-ĵon da 900 m iliojn por la pli beligo de Parizo.

30. NAPOLEO. — Oni solene donas rememorigan medalon al la fremdlandaj ŝipoj kiuj donis helpon dum la Kalabra-Sicila tertremo.

FIRENCO. — En la Galerio de la Oficejoj oni inaŭguras la novajn salonojn de la aŭto-portretoj kaj de la presitaĵoj.

PARIZO. — Senato aprobas la elspezon por aĉeti palcon Farnese, sidjo de la franca ambasadoro en Romo.

31. KONSTANTINOPLE. — Hakki Bey estas komisiita starigi novan ministraron.

2. ROMO. — Akcepto en kapitulo de esploristo Shackleton. Ĉe la akademio de la Linĉeoj oni s-lence rememorigas Antonon Dohru fondinto de la zoologia stacio de Napolo.

Ĉiuj grupoj devas eldoni Gvidfolion.

Por reĝiĝi U. E. A. uzu la naslingvajn propaganditojn (france, germane, itale, hispane, ruse).

Ĉiuj Esperantianoj repagu sian kotizaĵon por 1910.

FELIETONO DE « ESPERANTO »

3

LA KATO

UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

(U. E. A.)

OFICIALA INFORMILO

ADMINISTRA FAKO

Gravaj avizoj.

Ĉie komencis la repagado de la kotizaĵoj por 1910. Ni denove insiste petas niajn Delegitojn, ke ili sendu al ni nur la liston de la eksigintoj kaj la liston de la novaj membroj (personoj kiuj ne estis membroj dum 1909). Ni rememorigas, ke la Delegitoj kaj subdelegitoj ankaŭ devas pagi sian membrorkotizaĵon.

La forsendo de la dokumentoj por 1910 finiĝis. La Delegitoj, kiuj ĝis nun ne ricevis ilin, estas petataj nin tuj informi. Ili ankaŭ avizu nin, se al ili mankas membrolistoj. Ni ripetas, ke oni ne skribu al ni la nomojn sur poŝtkartojn aŭ poŝtmandatojn, sed sur pretajn membrolistojn, senpage riceveblajn de mi.

Aperis la 4^a eldono de la *Oficiala Jarlibro*. Ĉiuj Del. kaj membroj dezirantaj uzi la servojn de U. E. A. devas akiri ĉi tiun eldonon por eviti erarojn.

Balotado.

Ni ĉi-sube enpresas la rezultatojn de la balotado por la elekto de la Delegitoj kaj Vicedegitoj, laŭ la protokoloj ricevitaj ĝis la 7^a de Januaro. Ni konstatas, ke preskaŭ ĉie tiu balotado okazis sen malfacilaĵoj kaj en ĝi partoprenis relative alta nombro de membroj, kio estas bona puvus pri la viveco de nia Asocio.

Numrado de la membroj.

Kelkaj Del. ŝajnas embarasataj pri tiu numrado. Ni ripetas ke al la regiona N^o (enskribita sur la Le'gito-Karto), la Del. devas aldoni la ordan N^o de membro (laŭ lia aliĝo). Ekz., se Genevo havas N° 494,42, la membroj en Genevo havas N° 494,42-1., 494,42-2., 494,42-3., 494,42-4., k. t. p. Se, sekve de eksigo aŭ transloĝigo, numero fariĝas libera, ĝi estu donata al nova membro. La numrado de la regionoj estas farata laŭ la Bibliografia klasifiko (vidu *Esperanto*, n° 50).

Etato de la Esperantistaro.

Je la 5^a Januaro la etato de la membraro de U. E. A. estis jena:

Membroj por 1909	5,934
Eksigoj por 1910	102
Restas	4,932
Novaj membroj por 1910 (ne membroj dum 1909)	530
Sumo de la membroj	5,462

Novaj Delegitoj.

Ĝis la 6. Januaro estis elektitaj la jenaj Delegitoj:

ADELAIDE (Aŭstralio). — S-ro W. D. Smith (G. P. O.).
ALCOY (Hispanujo). — S-ro Domingo Talsens (Str. Aracil 5).
BENALIA (Victoria, Aŭstralio). — S-ro A. E. Barrington (Nunn St.).
BRISBANE (Aŭstralio). — S-ro L. W. K. Wirth (331 Queen St.).
CHAMBERY (Franc., Savoie). — D-ro V. Despeignes (47, rue de la République).
CHORPIN (Aŭstrio Moracio). — S-ro Max Kurz.
CUCUTA (Kolombio). — S-ro José A. Gonzalez.
GAP (Franc., Hautes-Alpes). — S-ro A. Vincent (34, rue du Mazel).
GIBRALTAR (Brita posedajo). — S-ro Ch. T. Edwards.
GORAZIO (Aŭstrio, Istrio). — S-ro G. Ipawitz (18, Rivor Piazzetta).
KINGSTON (Anglujo, Surrey). — S-ro F. M. Sexton (Warwick Lodge, Hampton Wick).
KRAGJEVAC (Serbujo). — S-ro J. Jovanović (Mardona Svoboda).
OBERGRUND (Aŭstrio, Bohemujo). — S-ro Jul. Pazelt.

OSIJEK (Hungarujo, Kroatio). — S-ro D. M. Končar (Stosmayera 71).
PRINCE RUPERT (Brita Kolombio). — S-ro L. H. Jorham (Box G. 24).
RABOM (Rusujo). — S-ro Piekarski (Szeroka ul 6).
R. ZNOV (Aŭstrio, Moravio). — S-ro A. Kudela.
SAUCHEZ (Respubliko Dominikana). — D-ro B. Maldonado.
TERRAZA (Hispanujo). — S-ro A. Badia (Str. Pontano, 89).
VERVIERS (Belgujo). — S-ro Rommel (87, rue de Bruxelles).
VILLANOVA DE GATA (Portugalujo). — S-ro A. Ferreira da Silva (stacidomo).
WARWICK (Aŭstralio, Queensland). — S-ro P. W. Pears (Court House).
ZAMORA (Hispanujo). — S-ro E. Calvo Blasco (Zona Militar).
ZAVALA (Aŭstrio, Herzegovino). — S-ro U. Ayvalović (instruisto).

Entute 784 lokoj.

ŜANĜOJ: *Aix-en-Othe*: S-ro Dosnon (Rigny-le-Terron) estas nun Subdel. — *Angers*: S-ro H. Duveau (13 bis, rue de Hoche) estas Del., anstataŭ S-ro Galard. — *Carcagente*: S-ro I. Navarro, San Antonio II estas Del. antaŭ S-ro Talens, kiu fariĝas Del. en Alcoy; S-ro D. Rodriguez estas Viedel. — *Chalon-sur-Saône*: Anstataŭ S-ro Balandra, eksiginta, S^{ro} Richard, estas nun Del. — *Goole*: S-ro Parker, Del., loĝas nun 63, Jefferson st. — *Liverpool*: Anstataŭ F^{ino} M. L. Jones, forloĝiginta, S-ro G. D. Lewis (Fenwick st.) estis elektita Del. — *Leop*: Anstataŭ S-ro Lazka, S-ro Ben. Herold (Str. A. Potocki 22) estis elektita Del. — *New-York*: S-ro W. E. Baff, Del., loĝas nun 206 Broadway. — *Ryen*: La Del. estas S-ro W. Lutkie Lzn (por Nord. Brabantio Nederlando). — Eksigitoj: S-ro Parrich, *Toronto*; S-ro Schmurlo, *Riga*. Oni forstreu tiujn du lokojn el la Jarlibro.

Esperantiaj entreprenoj.

BATH: *Bells Park*, Ekspedistoj kaj veturagentoj, 7, New Bond st., Bath (Anglujo).
BORDEAUX: *Fratoj Marly*, vitroj, speguloj.
GENEVO: *Association Suisse de la Presse Internationale*, P.: S-ro Wohlgrath; sidejo: rue de l'Archevêque, Genève.
LE CREUSOT: *Grupo Esperantista*.
LUBEK: *Firmo Krook Person*, Ekspedoj al Nordo, Ekspedoj kaj importkomisioj. Unterav, 8, Lubeck (Germanujo).
OSIJEK: *Salvator-Apoleko J. C. Dienes*, Osijek (Kroatio).
LONDON: *Esperanta Pionira Librejo*, 135 Sellingcourt Rd, London.
Eksigitoj por 1910: 3. — Entute 105 Entreprenej.

PAKO ESPERANTO-OFCIOJ

Novaj Esperanto Oficejoj.
ANGERS, Librejo Evers, 21, rue Voltaire.
CAIZ, Librejo Morijos, str. S. Francisko, 36.
CARCAGENTE, Calle de la Saugre, 27.
DUBNIGO, Mlaĝov Kruim.
GENOVA, Librejo Mondini, Via Cairoli, 39.
LUBEK, Librejo Lubcke et Nohring, Breitstr, 31.
MANCHESTER, The Exchange Book Shop.
NINNEAPOLIS, Chas H. Briggs, 12, Old Colony Bldg.
PLEVNJ, Librejo Karaivanov.
SNOVIG, M. Zworyzanski, Starosnovická, 46.

BALOTADO DE LA DELEGITOJ

Rezultatoj ĝis 6. Januaro.
La unua cifero montras la nombron de la membroj, la dua la nombron de la voĉdonintoj, la cifero post la nomla nombron de voĉoj rice-

vitaj. La nomoj italike presitaj estas novaj Del. aŭ Viedel. D. Delegitoj; V. D.: Vicedegito.

BRADFORD. — 28, 18. D. Tuke Priestman, 17—VD.: Holmes 13; W. H. Mather, 1, F-no Rowling, 4, F-no Fordoff 1.

LE HAVRE. — 38, 31. D.: G. de Coninck, 30; Hetzlen 1. — VD.: E. Gasse 30; Flavigny 1.

BELGRAD. — 21, 15. D.: M. Budjevac 12; I. Menadović, ĝis nun D. 2; B. Petrović 1. — VD.: 1. Nenadović 14; A. Marucio 4.
LE CREUSOT. — 21, 18. D.: Dejean 16; De-couches 1, Genevois 1. — VD.: *Forien* 15; Dejean, ĝisnun VD., 4.; Duband 1.; Genevois 1.

BILBAO. — 30, 30. D.: V. O. de Allende 30; V. D. F. Diez 30.

PARIS-NORD. — 70, 38. D.: Robert 36; VD.: Murati 25; F-no Royer 2; Besnard 1, Burgaud 4; Auber 1; Chavet 1.

EDINBURGH. — 35, 31. D.: J. Malloch, ĝisnun VD. 28; J. M. Warden, ĝis nun D. 3. — VD.: J. M. Warden 28; J. Malloch 3.

ANGERS. — 28, 20. D.: H. Duveau 20. — VD. P. Desnoës 20.

BRUNSCHWIG. — 21, 13. D.: F-no Jahns 11; S-ro Reinking 1. — VD.: *Reinking* 10; Shethmann 4; F-no Hærner 1.

DOUAL. — 21, 12. D.: Alberic-Humez 12. Neniu VD. elektita.

NEUCHÂTEL. — 23, 13. D.: G. Stroele 13. — VD. Ch. Perret 11; H. Stroele 1; F-no Schütz 4.

MAGDEBURG. — 90, 90. D.: F. Rockmann 90. — VD.: M. Usbeck 90.

DÜSSELDORF. — 19, 6. D.: Luis 6. — VD.: Freericks 6.

MANCHESTER. — 20, 17. D.: Rhodes Marriott 17. — VD.: W. J. Lewis 16.

ST-GRAVENHAGE. — 27, 18. D.: H. F. Po-thast 18. — VD.: F-no M. E. Polthast, 16.

ROSTOV-S-DON. — 36, 19. D.: A. L. Veit-cler 17; M. J. Fetisov 2. — VD.: M. J. Fetisov 15; Porosjukov 2; Gutman 1; Vejtcler 1.

LE MANS. — 21, 21. D.: A. Aulin 21. — VD.: Lebatteux 20; Legrand 1.

ABBEVILLE. — 101, 85. D.: D-ro Neuillès 85. — VD.: H. Guérillot 85.

BAD-GODESBURG. — 20, 18. D.: Oster 18. — VD.: Marx 18.

KOSTROMA. — 30, 25. D.: F-no Ŝarapov 24. — VD.: D-ro Cretar 21; G. Kuzmin 2; F-no Sidorov 1; D-ro Ŝestakov 1; S-ro G. Kuzmin 2.

LEIPZIG. — 31, 19. D.: B. Kœtz 17; Petzold 1. — VD.: *Jannasch* 10; Heyne, ĝis nun VD. 6; Petzold 2.

NEWCASTLE-ON-TYNE. — 32, 17. D.: S. E. Wright 16. — VD.: Wm. Wreight-Brown, 16.

VARSOVIO. — 67, 23. D.: D-ro Robin 23. — VD.: *Sandecki* 14; Roszkowska, ĝis nun VD., 9.

SOFIA. — 27, 20. D.: G. Atanasov 19; G. Preškov 1. — VD.: G. Oreškov 12; G. Aktargiev 7; G. Atanasov 1.

DAURIGOTA.

UNUA KONGRESO DE U. E. A. AUGSBURG (Bavarujo)

La kongreso de U. E. A. okazos en Augsburg de la 1^a ĝis la 5^a de Aŭgusto 1910.

La Organiza komitato konsistas el:

1. *Honora prezidanto*, kiu estos elektata post kvar semajnoj kaj konsistos el 25-30 ĝeminentuloj de la regiono.
2. *Kongresa komisiono*.

La Prezidanto: S-ro G. Hoffmann, direktoro de la komerca lernejo.

La Prezidanto: Reĝa majoro S-ro C. Brand. Sekretario: S-ro W. Beidke, Delegito de U. E. A.

3. *Help-Komisionoj* por: a. *financoj*; b. *loĝejoj*; c. *akcepto*; d. *ekspozicio*; e. *kunvenoj*; f. *amuzoj*; g. *letrajtoj*; k. t. p.; g. *ekskursoj* (sudbavara, München, Nürnberg, regaj kasteloj, Oberammergau); h. *gazetaro*. Entute 40-50 ĝesinjoj.

De nun regulaj informoj pri la kongreso aperos en *Esperanto*.

Gervais (Paris); S-roj Abatoj Duvaux, Derroite, Chevallier, Aigouy;

S-ino Baronino de Ménil, F-ino Larroche, S-ino José Guivy, S-ro Cl. Colas.

La Internacia Komitato konsistas el ĉiuj korespondantoj de *Espero Katolika* en diversaj landoj, kaj el la estroj de la naciaj sekcioj de *Katolika Unuiĝo Esperantista*.

Jam inter la honoraj komitatanoj ni havas katolikajn eminentulojn; ni publikigas oportune la plenan liston de ĉiuj, kiuj, en diversaj nacioj, donos al ni sian nomon.

Jubileo de D-ro Zamenhof. — Estas tre malfacile nomi tie-ĉi ĉiujn grupojn kaj ĉiujn lokojn, kie la jubileo de nia Majstro estis festata. En ĉiuj flankoj de la mondo kolektiĝis la esp-istoj por manifesti sian unuecon kaj dankemecon al la genia kreinto de la lingvo internacia. La festo estis suksespuna. Multaj ĵurnaloj ne esperantistaj kaj eble, ne de esperantemaj raportis pri tia manifestacio. Ni jam samideanoj uzis ĝin por vasta kaj forta propagando. Sed, ŝajnas al ni, ke multaj el niaj samideanoj interesiĝis, pri tio, kio okazis en Varsovie, en la urbo, kie loĝas Majstro mem. Jen, tio kion skribas al ni nia korespondanto, D-ro Robin el Varsovie: « La Jubileo Festo suksesis honge: tagmeze ni kolektiĝis ĉe la Majstro, legis centojn da telegramoj, vidis multajn donacajn kaj pasigis kelkajn agreblajn horojn ĉe la tablo, vespere okazis granda koncerto publika, kion ĉeestis 600 personoj. La Majstro kaj Majstreino ĉeestis; regis granda entuziasmo, la ĉeestantoj ĉirkaŭis la Majstron kaj hore kantis la « Esperon ». Poste okazis vespermezo; ĝin ĉeestis la Majstro kaj provincaj gastejoj. Ĉiuj gazetoj, ĝis nun obstinaj, enpresis artikolojn pri la Majstro kaj la festo ».

The British Esperantiste (N° 61, januaro 1910). — Paroladoj okazis en Londono faris propagandan paroladon S-ro Bolingbroke Madie. En la sama urbo S-ro Brown faris paroladon kun lumbildoj pri Barcelona kongreso. En Sutton ĉe la kunveno de « knaba vivosa Brigado » unu knabo paroladis en granda publika ĉambrego. En Derby faris propagandan paroladon S-ro A. Watson kaj J. Potter. En Montrose,

Tagordo.

Ĉiuj Esperantanoj, Delegitoj, konsuloj aŭ simplaj membroj, kiuj intencas fari proponojn, diskutajn dum la kongreso povas jam de nun ilin sendi al centra oficejo de U. E. A., 40, rue de la Bourse, Genève.

Ĉiuj proponoj estu tre precize redaktataj, akompanataj per raporto kaj projekto de deziresprimo aŭ regularo.

La Administra Fakoj.

Esperantiaj Informoj

Angers (Francujo). — La Iniciata Sindikato de regiona Anju decidis eldoni gvidlibron en tri lingvoj, franca, angla, esperantista. Ĉar tiu publikigo en Esp. estas valora helpo por nia afero, la Angersa grupo, kiu jam dediĉis gravan monoforon por ĝi, petas, ke oni bonvolu helpi ĝin per mendado de anoncoj en tiu gvidlibro senpage donacota al ĉiuj trapasanta turistoj kaj disemota en ĉiuj landoj. Sin turni al S-ro H. Duveau, delegito, 13 bis, rue Hoche, por ricevi la kondiĉojn.

Cartagena (Hispanujo). — Okaze de la sukcesa festo por la jubileo de D-ro Zamenhof, S-ro Marting, nia fervora Delegito, faris bonegan paroladon por kaj pri nia Asocio.

Evora (Portugalujo). — La gazeto *O distrito de Evora*, publikigis artikolon pri la utilo de U. E. A. por ĝemuntuloj. Tie, dank'al nia Delegito, estis starigita Esp-of.

Minneapolis (Usono). — S-ro C. A. Vilas, nia Delegito, publikigis en la grava gazeto *Globe Troller*, of. organo de Cosmopolitan Club, internacia societo por interkorespondado, bonan artikolon pri U. E. A. kaj ĝiaj servoj.

Neuchâtel (Svisujo). — Nia fervora Del. S-ro G. Stroele, publikigis en *Le Mercure* du bonegan artikolon pri Esp. kaj U. E. A., speciale pri la servoj de nia Asocio por komercio. La dirita gazeto estas organo de la svisa societo de komercovagistoj.

Pleven (Bulgariujo). — Aperis propaganda bulgara folio pri U. E. A., ĉiun ni rekomandas al niaj Del. bulgarlingvaj (sin turni al S-ro Krestanof, Esp-Oficejo, Pleven) — gvidfolio de tiu fama historia urbo estas en preparo. — La diversflakaj konsuloj estis elektitaj.

Rouen (Francujo). — Nia Del-ino, S-ro Fournier publikis tre bonajn artikolojn pri U. E. A., en *Normanda Stelo* kaj komencis vigle agadi por nia Asocio. Esp-Oficejo estis aranĝita.

Sofia (Bulgariujo). — Nia Asocio daŭras ĝojige progresi. Sekve de la cirkulero de U. E. A. al la lernejoj estis sendita publika peto al la direktoroj de la Sofiaj gimnazioj kaj al la ministro de Instruado por malfermi Esp. kursojn en la lernejoj.

Sogamso (Kolombio). — Komencas movado en tiu lando, dank'al nia Del. D-ro Abel de Rico. Kursoj estis malfermitaj kaj oni esperas, ke baldaŭ Kolombio vekigos por U. E. A.

Tiflis (Rusujo). — Laŭ iniciato de l'ingenerioj Dzuha, Kulanda (Subdelegito de U. E. A.) kaj Kolubakin (bibliotekisto de Societo Esperantista Kaŭkaza) en Tiflis sin organizas Aeronaŭtika klubo, kiun jam partoprenas ĝis 150 anoj. Oni nun kolektas monimendojn kaj intencas elspezi 5.000 \$ por aĉeti monoplaneo. (Komanikita de la Del.)

ESPERANTIA VIVO

Naskiĝo. — Al S-ro F. Rockmann, komitatano de U. E. A., Del. en Magdeburg, naskiĝis filo Hans-Otto Rockmann. Niajo gratuloj.

Fianĉiĝoj. — F-ino M. L. Jones, Delegitino en Liverpool, kun S-ro P. Blaise, komitatano de U. E. A., kaj Viedel. en Londono. — F-ino Uhlmann, Esp-anino en Thun, kun S-ro G. Knutti, helpanto ĉe la Esperantia Librejo, en Genève.

Morto. — Ni kun bedaŭro eksciis pri la morto de fidele Esperantano en Savannah, S-ro E. L. Mercer.

Por la rememoriga ŝtono starigota sur la tombo de F-no Schröder, nia sindonema Dele-

gitino en Kopenhag, la financa fako de U. E. A. donacis 5 Sm.

Transloĝiĝoj. — S-ro J. Eydeleant, antaŭe en Lausanne, loĝas nun B^o Lobau 80 en Nancy.

D-ro Achinte, ĝis nun Subdel. en Amelies-Bains, transloĝiĝis en Montpellier.

Zamenhofa Jubileo.

Okaze de la kvindeka datreveno de mia naskiĝo mi ricevis grandegan multon da bondeziroj en plej diversaj formoj: telegramoj, leteroj, poŝtajn kartojn, gazetajn artikolojn, librojn, manuskriptojn, fotografiojn k. t. p. Ĉio ĉi tio profunde min kortuŝis, kaj mi tre dezirus esprimi al ĉiuj gratulintoj aparte mian plej koran dankon; sed bedaŭrinde tio estas por mi fizike nepleneble. Tial oni volu pardoni min, ke, anstataŭ respondi aparte al ĉiuj personoj, aŭ almenaŭ al ĉiuj gazetoj, societo aŭ grupo, mi esprimas mian plej profundan dankon al ĉiuj kune, per ĉi tiu publika letero. La gazetoj esperantistaj faros al mi grandan komplezon, se ili publikigos mian dankon.

L. L. ZAMENHOF.

Varsovie, 20 XII 1909.

Esperantia Parolejo

La Enkonduko de Esperanto en la Komercaj Lernejoj

LA INTERNACIA SOCIETO POR LA DISVOLVIGO DE L'KOMERCA INSTRUADO, kiu ĉiujare aranĝas internaciajn kursojn kaj eldonas multe legatan revuon, tiu societo enskribis en la ĵus aperinta numero de sia revuo jenan alvokon ankaŭ en Esperanto:

« La membroj de la Internacia Societo por la Disvolvigo de l'Komercia Instruado, amikoj kaj kontraŭuloj de Esperanto, estas petataj, informi nin, ĉu ili deziras aŭ malaprobis, ke la *Internacia Revuo* por la *Komercia Instruado* regule publikigu en Esperanto resumojn de ĉiuj laboroj aperintaj en la revuo. »

La sama societo aranĝos kursojn en Wien proksiman jaron, kaj samtempe okazos grava kongreso de komercaj profesoroj kaj studentoj ĉe komercaj universitatoj. Tiu kongreso enmetos en sian laborprogramon la temon: « Enkonduko de Esperanto en la komercaj lernejoj ».

Ĉar la prezidanto de tiu granda internacia societo, S-ro A. Junod en Bern, estas nun tre fervora al nia afero, kaj ĉar jam dum la lasta kurso en Havre S-ro Karlo Bourlet faris da paroladojn kaj gajnis multe da adeptoj, ni povas esperi, ke la kongreso en Wien tre serioze diskutos pri la afero...

Samideanoj! Sendube niaj kontraŭuloj estos viglaj kaj repondos al la demando de la direktanta komitato kontraŭ la enkonduko de Esperanto en la revuo. Por tio ankaŭ ni ne devas dormi sed montri al ili, ke Esperanto vivas kaj enhavas forton.

Ĉiu Esperantista fabrikanto, komercisto, negocisto kaj komercieisto devas rigardi kiel honoran devon tuj al ĝi al Internacia Asocio por la Disvolvigo de l'Komercia Instruado kaj voĉdoni por Esperanto. La kotizaĵo ja nur estas 1.25 Sm. Ĉiujare. Aligitaĵoj oni adresu al S-ro A. Junod, Departemento Federala de Komercio en Bern, Svisujo. Mi petas ankaŭ informi m'n pri la aligo. Se el tiu mondo membroj al ĝis al citita asocio tiu agado ne povus resti sen sukceso, kaj certigus al Esperanto la venkon tiel, ke ĝi baldaŭ enigus en ĉiujn komercajn lernejojn de l' tuta mondo. Se la komercaj lernejoj estos gajnitaj, baldaŭ sekvos la aliaj.

Pro tio, samideanoj de l' tuta mondo, se vi ne atentis ĉi tiun okazon vi ne plendu, se la komercistaro daŭrigos rigardi Esperanton kiel aferon de mallonga vivo. Refutu ĉi tiun opinion, alĝante kiel eble plej baldaŭ al la citita asocio kaj voĉdonante por Esperanto!

D-ro M. KANDT.

Estro de la Fakoj « Komercio kaj Industrio » de U. E. A.

Ĉu ankaŭ neesperantistoj povas uzi la servojn de U. E. A.?

Koncerne la Esperantiaj hoteloj (Oficiala Jarlibro p. 38) mi iomete miris ke oni alasis la aliĝon de hotelo kiel Esperantia hotelo nur kondiĉe ke ĉi tiu ĝi estas plena Esperanto. Ŝajnas al mi pli utile se la aliĝo estas plene libera. La sola kondiĉo devas esti pagi la kotizaĵon. U. E. A. povas konservi la rajton speciale diskonigi kaj rekomendi hotelojn, en kiuj laŭ la spertoj (ne plendoj!) de vojaĝantaj Esperantanoj oni parolas Esperante. Sama principo estas utila por ĉiuj U. E. A., aliĝoj.

Do ĉiuj hoteloj, ĉiuj firmoj, ĉiuj personoj, paginte la kotizaĵon, havas la rajton uzi la servojn de U. E. A. t. e. peti informojn, diskonigi prospektojn k. t. c.

Pro tio estus necese ke la regularo de U. E. A. estu diskonigita en la naciaj lingvoj. Ĉiuj personoj kiuj bezonas la lingvon, povas aliĝi, turnante sin en nacia lingvo al la loka delegito, kiu peras la internaciajn rilatojn per internacia lingvo.

Ekzemple: Mi, germano, volas anonci ian komercaĵon en rusaj gazetoj. Mi iras ĉe la delegito de mia loko kaj donas al li la anoncon germane skribitan. Li tradukas al tradukigas ĝin esperanten, ĝin sendas al rusaj delegitoj, tiuj-ĉi ĝin tradukas el Esperanto en rusa lingvo kaj enmetos ĝin en la rusaj gazetoj. La kostojn pagas la membro.

Tiel jam nun multegaj neesperantistoj povas uzi la servojn de U. E. A. Kaj certe ankaŭ multegaj estus instigitaj lerni Esperanton.

Restas la demando: Kiel fariĝas la elekto de la delegitoj? Por tio ŝajnas al mi sufiĉe, se ĉi aliĝo de iu membro oni lin demandas, ĉu li havas la intereson partopreni al la elekto, do volas esti informata kiam nova delegito estas elektita. Multaj personoj havas nur la intereson uzi la servojn, sed ne prizorgi la organizon.

Fine mi konstatas ke tiamaniere la financoj de U. E. A. povas esti plibonigitaj sur vere komerca bazo, kaj same ĝi gajnos pli ĝeneralan signifon. Ju pli enspezoj, des pli potenco!

W. M. (Berlino).

XI^a LISTO DE ESPERANTISTOJ

kiuj pagis por 1909

LIMOGES (44-63). S.-D. LAMANT, 26, A. Roux; 27, Labrusse;

